

Atlas of Finland. Ed.: The Geographical Society of Finland. Helsinki 1960.

39 kort. 33,5 × 45 cm. Explanatory Notes. 122 sider. 17 × 24,5 cm.

Atlas over Finland er det ældste nationale atlas i verden. 1. udgave bærer årstallet 1899, 2. 1910, 3. 1925, og endelig foreligger nu 4. udgave, hvis udarbejdelse påbegyndtes i 1953 under ledelse af den senere afdøde professor Gabriel Granö. Derefter overtog Väinö Auer formandsskabet i atlaskommissionen. Redaktøren for værket er Leo Aario, og medarbejderne omfatter et stort antal specialister, som tilsammen dækker en meget bred kundskabs- og erfaringsbasis.

I enhver henseende er dette atlas af høj standard såvel videnskabeligt som teknisk, og det indeholder på mange felter resultater af førstehåndsarbejder. Ikke desto mindre er det muligt at foretage jævnforelser mellem de 4 udgaver og i særdeleshed mellem 3. og 4. Af let forståelige grunde har udviklingen i Finland efter 1925 medført indgribende ændringer i landets struktur, og det har derfor været nødvendigt at foretage et stort antal specialundersøgelser, før man kunne skride til udarbejdelsen af kort og tekst. Denne erfaring gør man overalt, men for Finlands vedkommende har spørgsmålet været ganske særlig betydningsfuldt og har givet anledning til store og tidsrøvende vanskeligheder. Der er indføjet et stort antal nye kort, idet nye emner har måttet tages op til behandling, men disse føjer sig på en harmonisk måde til de fremstillinger, som de tidligere udgaver af dette værk har bragt.

Medens 3. udgave var ledsaget af et omfattende tekstbind, har man ved denne lejlighed kunnet begrænse den ledsagende tekst til en meget kort beskrivelse af den enkelte kortgruppe med angivelse af sådanne oplysninger, som er påkrævede for brugen af atlas. Hvis man ønsker yderligere oplysninger, må man henvises til den store Handbook of Finland's Geography, hvis 2. udgave udkom i 1951.

Finlands geografi har ved dette værk videreført de store traditioner og påny manifesteret sig som førende med hensyn til udarbejdelsen af de nationale atlasværker.

Niels Nielsen.

J. H. Appleton: The Geography of Communications in Great Britain. University of Hull Publications. Oxford University Press, London 1962. 251 sider, ill. 14,5 × 22 cm. 30 sh.

Bogen er en gennemgang af trafiklinierne, d.v.s. vejene, jernbanerne, kanalerne, rørledningerne m.m., i deres geografiske mønster, som et led i landskabet, såvel deres relation til det omgivende naturlandskab som til den kulturudvikling, hvoraf de er et produkt. Der bruges megen plads på at gennemgå selvfølgeligheder, og det er ikke særlig morsomt. I øvrigt er bogen væsentligt en gennemgang af eksempler, hentet fra det engelske landskab, og den, som ikke har det fornødne lokalkendskab, må nødvendigvis have et kort i stor målestok, helst et *One-inch Map*, liggende foran sig til stadig konferering. Det må yderligere slås fast, at kun britiske forhold behandles, og da forfatteren ikke så meget som skæver til eksempler på den anden side kanalen, falder meget af argumenteringen næsten til jorden. Bedst er afsnittet om jernbaneudviklingen, der giver mange gode eksempler på linieføring, der er uforståelig, hvis man ikke er klar over,